

Ljubljana se je poslovila od Tita

V deževnem jutru so se množice tiho zbirale na Trgu revolucije, ob Šubičevi, Titovi cesti, vse do ljubljanske železniške postaje. Brez besed, z bolečino v srcih in odločnostjo nadaljevati Titovo pot. Zadnje slovo Ljubljane od našega tovariša in vzora je bilo iskreno, dostojanstveno. Na desettisoče ljudi je s pogledi še zadnjič pozdravilo posmrtno ostanke našega tovariša Tita, v imenu Ljubljane se je od Tita poslovil predsednik mestne skupščine Marjan Rožič. Orisal je lik tovariša Tita in med drugim dejal:

»Dragi naš Tito. Vedno znova in tudi zadnje dni življenja si se z vsem svojim življenjem in delom potrjeval kot dosleden, neustrašen revolucionar in humanist. Kot borec – komunist si za vse čase vklesal svoje ime v zgodovinska dejanja doma in v svetu in se nenehno bori za komunistične ideale, za socializem, svobodo, demokracijo, enakopravnost in mir. Pod Tvojim vodstvom smo dvignili Jugoslavijo iz zapostavljene, podrejene, nerazvite, razdeljene dežele, v močno, svobodno, demokratično, v svetu znano, cenjeno in povsod uveljavljeno socialistično samoupravno skupnost enakopravnih narodov in narodnosti, ki je zaradi svoje neuvrčenosti aktiven činitelj stabilnosti, miru in napredka v svetu.

Globoka žalost nam niti za trenutek ne jemlje poguma, odločnosti in pripravljenosti, da zravnani, z dvignjeno glavo, ponosni in organizirano nadaljujemo s Tvojim delom, da gremo po Tvoji, Titovi in naši poti. Tito smo in ostajamo mi vsi. Vsa Jugoslavija je in ostaja Tito.

»Mi smo Titovi, Tito je naš« – prav to geslo dobiva sedaj najgloblji smisel, pomen in usmeritev. Zaupanje vate je bilo in ostaja zaupanje in opredelitev za socializem na temeljih samoupravljanja; za oblast delavcev in vseh delovnih ljudi; za bratstvo, enotnost in enakopravnost vseh naših narodov in narodnosti; za hitrejši razvoj proizvodnih sil in svobodno ter demokratično življenje; za politiko neuvrčenosti, borbe za mir in socializem v svetu; za strategijo splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, za kontinuiteto in stabilnost naše socialistične revolucije. To dovolj jasno pomeni, da Tita ni moč ločevati od samoupravljanja, od revolucije, od neuvrčenosti, ni ga mogoče ločevati od nas vseh.

Ko se s silno bolečino v srcu poslovljamo od Tebe in se spominjamo prehojene poti, zmag in težav našega boja za neodvisnost, ko govorimo o samoupravljanju, mislimo nate, na Tvojo upornost in na Tvojo dosledno privrženost idealom delavskega razreda, na Tvoje vizionarstvo. Hodili bomo po poti, ki je Tvoja in naša in izhaja iz marksističnega principa, da je vsaka Partija odgovorna svojemu delavskemu razredu in svojemu narodu. Naša usmeritev je bila in ostaja Tvoja – Titova.

S Tvojim vzorom – v bogastvu Tvojih idej in usmeritev – to ti posebej obljubljam – bomo enotni in združeni dosledno in odgovorno gradili socialistično samoupravljanje. Ker si bil zmerom z nami in mi zmerom s Tebo, vemo, kaj hočemo, in zato ostajamo zvesti sebi, Tebi – ostajamo Titovi.

Natanko ob 8.30 so sirene zatulile v poslednji pozdrav Ljubljane – mesta heroja, Titu – trikratnemu heroju. Posebni vlak je posmrtno ostanke Tita odpeljal proti Beogradu.

Na podlagi 328. člena 6. odstavka Ustave SFRJ je predsedstvo Socialistične federativne republike Jugoslavije na seji 4. maja 1980 sprejelo sklep o prevzetju funkcije predsednika predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije. S prenehanjem funkcije predsednika republike funkcijo predsednika predsedstva SFRJ v skladu z Ustavo SFRJ, prevzame Lazar Koliševski, dosedanji podpredsednik predsedstva SFRJ.

Na podlagi 327. člena Ustave SFRJ je predsedstvo SFRJ na isti seji izvolilo Cvijetina Mijatovića, člana predsedstva iz SR Bosne in Hercegovine, za podpredsednika predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Zvezni izvršni svet je ob smrti predsednika Tita razglasil sedemdnevno splošno ljudsko žalovanje. Do 10. maja letos bodo na vseh državnih in javnih poslopih visele zastave na pol droga, odpovedane so vse javne manifestacije, kulturne, zabavne, športne in druge prireditve.

Delovni ljudje in občani se te dni zbirajo na žalnih sejah v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, enotah JLA in drugih sredinah. Vsepovsod tiho in dostojanstveno odmevajo besede o Titu, revolucionarju, vojskovodji in državniku. Z bolečino v srcu odločno zagotavljajo, da bomo stopali po Titovi poti.

Dopoldne so se na žalni seji zbrali člani vodstev mestnih družbenopolitičnih organizacij in vseh treh zborov mestne skupščine, spominu predsednika Tita pa so se poklonili tudi delegati občinskih skupščin in občinskih družbenopolitičnih orga-

nizacij na žalnih sejah v vseh petih ljubljanskih občinah.

V poslopih občinskih skupščin bodo v dneh žalovanja odprte žalne knjige, v katere se že vpisujejo delovni ljudje in občani z mislijo »Mi smo Titovi!« v srcu.

Spominu predsednika Tita se bomo oddolžili z delom, s še večjo zavzetostjo pri izpolnjevanju nalog na poti, ki nam jo je začrtal. Namesto vencev in cvetja lahko delovni ljudje in občani ter organizacije in ustanove poklonijo prispevke v Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev.

Do 8. maja 1980 bodo posmrtni ostanke Josipa Broza Tita v poslopiju skupščine SFRJ v Beogradu.

Pogrebni sprevod bo krenil izpred skupščine SFRJ 8. maja ob 12. uri.

V Tovarni kovinske galanterije so delavci ob šesti uri zjutraj za hip ustavili stroje, da bi izrazili poslednjo čast preminulemu predsedniku Titu. V kratki komemorativni slovesnosti je zbranim spregovoril o liku in delu maršala Tita predsednik izvršnega odbora osnovne sindikalne organizacije tozd Ljubljana, Uroš Cajhan. Delavci so z molkom in z nemo bolečino v srcih izkazali zadnje spoštovanje velikemu revolucionarju, komunistu, vojaku in heroju, največjemu sinu naših narodov in narodnosti, Josipu Brozu-Titu. Ob koncu se je od našega velikega predsednika poslovil v imenu družbenopolitičnih organizacij še predsednik delavskega sveta TKG, Vinko Mrzlikar. Po tej krajši svečanosti je proizvodnja spet stekla s svojim običajnim, vsakodnevnim ritmom.